

מה:

עין משפט
גר מצוה

גד א מ"י פ"ח תה"י
פסח"מ הלכה ח'
גד ב מ"י שם הלכה טד:

תורה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

תוֹם רָחָם אֱלֹהֵינוּ וְכֹל לִפְנֵי קִרְיָא
בְּרַם לְמַעַן מְנוּחָה וְשָׂמַח וְכוּ'.
קִיָּה הִיא מוֹסֶפֶת מִכֵּן כִּמְהָ
פְּתִיחַ דְּרַם שְׁכֵסֵל אִיט שׁוֹכֵר
לִצֵּן פִּינֵי חֵילִין קָדְקֵט פִּינֵי אֵל
לִצֵּן קִרְיָא לְכַשֵּׁל הֵדֵם דְּפִקֵּט
לְשׁוֹכֵר דֵּם דְּמַלְךְ מִקֵּדֵם אִיט שׁוֹכֵר
מִשּׁוֹם עֲתִיד וְשִׂמְחָה רָחָם אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁתַּיְימָה וְכוּ' וְכִסְפֵּי הָאֵם מִן מִכְּ
דִּיהֵי אֲחֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל:

מוסף רש"י

[illegible]

קשה מהא דלפניו צפרק 121 בחרא דמעילה (דף י"ח) חטא חטא מתמורה
 געפנין פסג ונהגה 122 במעילה במחויב לקרקע ומוחבר היינו קדושת
 דמים ולא גמרי מתמורה וי"ל דהא דוקא הוא דבענין דומיא דתרומה
 משום דחביב לה' לרצוי דלא 123 גמרינן אלא דומיא דתרומה דקדושת

הגוף עוד יש לומר דלרנן אפי'
בדק היות גמירין מתרומה למטע'
עובדי כוכבים גדל"ה ה"ר יוסי
קאמר ליה ולא גמר בדק היות
מתרומה וכן נראה מדמית"ה ש"ר
יוסי אומר בטובן אני רואה להאמיר
וכי' ומפרש מ"ט דומיא דתרומה
הקדשות הגוף וה"ק שם קדשי עובדי
כוכבים אני רואה להאמיר משום פגול
גומר וטמא אבל מאי דאמריסו אין
מועילין הני מילי בקדשי המזבח דמגרין
מועילין (ואחרי') ליהל"ה דלא
גמירין מתרומה אלא מדי דמיהל"ה
אבל בדק היות דלא דמי לה מועילין
בין פירש רבינו והקשה לו ב"ר
אלחנן בדפ"ק דערשין דף ה"ה אמר
א"א"י וי' ועברו גנו ופרכי א"כ לא ימעלו
בן אלחנן משום אכל קדשי בדק היות
מועילין ולישני הדין ר' יוסי אבל
לרנן אין מועילין וי"ל דקדשי משני
ההם וכו' הגיה רבינו: **אבל** העצים
הצבועים והקטרת אין בהם משום
טומאה. ואם ה"ה אמר מאי אירא משום
דאין נאכלין מיפוק ליה דאין איסור
טומאה מל עליהם דהא יש בהן מעילה
ורבי שמעון ה"ל דאמר (ברכות כ"ג)
אין פגול בעולם ואין נאכל דאין נאכלין
שאין איסור מל על איסור ועוד טעמות
ההפניות אמאי תריך למעטיהו
מפיגול ל"ה שמעון ואמאי אימין
עליהם משום גומר וטמא והא חזי
בבב מעילה ואין איסור מל על איסור
ומיהו כזה יש לומר דמשכחת לה לאחר
עשיית הכזב ועדיין קריא לאכליה
דמנן במעילה (דף ט.) דמעילין בן עד
למלך הכזב וכו' ומ"מ קשה מעיגול
שהרי פקע פיגולו מכי משלה בו האור'
אבל מעיגול ו' קשה דיש בהן מעילה
לעולם וי"ל דתנא דר' שמעון דהכא
סבר ליה כי כההו תנא דרבי שמעון
דאמאי הם י' פיגול צעולי וכן נומר
צעועלין ועוד וי"ל דמשכחת לה בבת
אחת כגון שהיה שני עשרות אחר
בן וכו' דאשכחן ציביות פרכי ד' חסין
(דף ט.) וקשה הלכא הא דאמר ר' דס'
הוא

[illegible]

שם עומאה מיהת נרצית בצץ. טהור, שניהן טהורין. ושניהן נפסלין ו
טומאה הגוף שפסולין במהריב: מנין שאף בפסול זמן הכהן

בית שמאי פרק רביעי זבחים

במזיד לא הורגה. קנסא דרעגן הוא ולא שביא אחר דא"כ נמאזו צ"ד ממתינ לעקור דבר מן המורה ולהביא חולין לעורה אלא לא הורגה להמיר בשר בצידיה = אכל בעלים נתכפרו והבי אחר לה שמואל ז' במס' יבמות (דף ק"ג.) [במאן]. הא דקמתי עשובדי כוכבים לא הורגה דלא כר'

יוסי: אלא מעתה חסר הם מקדישים
לדמי גבי וימור: הכי נמי הם ולא
עודי כוכבים. וימור קדשי משום
כוכבי אין חייבין עליהם משום
טומאה לר' יוסי והא קאמר (ב) ככולן
אני רואה להחמיר: לר' הלל. גבי
יין כמי: לאו כמי הרגלה. להקב"ה
שם שאלו מנהגיהם: (ב) מותר
דברים שאין חייבין עליהם משום פינוג.

כגון הקומץ והקטרת וכל השעוים
במשמיתו (מכילתא): חייבין עליהם משום
טומאה. כרת האוכלין בטומאת הגוף
ועל שגגתם טמאת כדלף בגמלה:
חזן מן הדם. לאימעיט כדאיס כדאמר
בגמ': הי"ג נומי ר"ש כדבר שדרבו
לאכול חיוב. וכן שמעתי במית
מדרשו של רבנו יעקב ולי"א שכן
פירש ר' משולם בר קלונימוס (א)
כשעת מיתמו נומי ר"ש כמו אמר
(ב) ר"ש ונספריה היה כתוב הדם
ועמו י"א: כדבר שדרבו לאכול. שדך
גני אלס לאכול ואף על פי שזו מן
הנקטרים כגון קומץ ומנחת כהנים
ודומין לה: אכל לבונה ועלים וקטרת
אין חייבין עליהם משום טומאה.
ורבנן פליגי עלה כדמרנין כל מכל (א)
הכשר מירא לרבות עלים ולבונה:
גמ' ומה פירגו. האוכל פירגו
בשגג: שסוף קבוע ד"ל. מטמא
קבוע לעני לשכיר כשהו או שערית:
וידיעה אהס. שאני ידע ידיעה
בתחלה (ב) שאכל בשגג ידע שאכל:
ולא הוטר מכללו. אכל ציפור: שיהא
כשולס ויורד. לעלוי בתהא ובידלות
שמי תריס וצדלי דלות שפירת:
האיס: כמי שמעית קול ציפור (א) (ב)
וכסאי ידיעות. נטמא וידע שנטמא
ועתלה ממנו טומאה ואכל את
הקודש ולא ידע ומשאכל ידע אכל
ש"ס (א) כה ידיעה כסוף ואין כה מעולם
בתחלה שלפני אכילתו לא ידע מעולם
בטומאה זו פטור והכי גמרי' לה
בשניות (דף דף ז'). וסותרס מכללה.
טומאת הגוף הותרס אכל ציפור
בפסח דמנו ופסחים דף ע"א: הפסח

שָׁבָא נְעוּמָאָה נֶאֱכַל נְעוּמָאָה: ח'ל אֲשֶׁר הִם מְקַדְּשִׁים. רִיבֵה כֵּל
הַמּוֹקֵדֶשִׁים וּבְנֵי יִצְחָק כְּחֵי: יְכֹוֹל מִיד. מִשְׁהוֹקֵדֶשׁ מִמְּחִיב עֲלֵיו
ח'ל אֵם אֲכָלוּ נְעוּמָאָה: ח'ל אֲשֶׁר יִקְרֵב. מִכֵּל וּרְעֵס. ר'א
מִפְרֵס לֵה וְאִילֵּל: וְכִי שֶׁ נּוֹעַט חִיב. וְהֵלֵךְ אִמִּי אֵלֶּה אֵם כֵּן אֵם כֵּן אֵם
דְּרַמְתִּיב וְיִצְחָק (כָּז) אֵם אֵם מִזְעַע אֲהֵךְ חֵי: כִּדְבָרֶשׁ לִקְרֹב.
וְאִקְדֵּשִׁים קָלִי וְהִכִּי קֶאֱמַר אֲשֶׁר יִקְרֵב קִדְשִׁים וְאִחֵיכִי וְאֵלֶכֶם וְנְעוּמָאָה
עֲלֵיו דְּמִפְרֵס אִמֵּילֵה בְּקֶרֶב דְּמִתְרִיב: שֶׁ לוֹ מִסְרִין. כְּגוֹן אִמְיוֹרִים וְשֶׁבֶר
שֶׁהֵדֶם מִתְרִין וְשִׁירֵי מִנְחוֹת שֶׁהָקִיט מִתְרִין מִשְׁקִירָב מִתְרִין וְשִׁאֵן
לוֹ מִתְרִין כְּגוֹן מִנְחַת כֶּהֱנִים וְכֵן מִשִׁים וְנִסְכִּים מִשְׁתַּקְדֵּשׁ כֻּלָּי
שְׂהוּא הַמְכָּשִׁין לְאִכְלִיֵּה הָאֲמֹרָה בֵּין: נִסְרַם מִנְּלֵן. דְּחִיב (כָּז) עֲלֵיו
אִף עַל דְּבֵר שִׁאֵן לוֹ מִתְרִין דְּקִדְשִׁי מִתְרִין דְּבִרִים שִׁאֵן חִיבִין
עֲלֵיהֶן מִשּׁוּם פִּיגוּל חִיבִין עֲלֵיהֶן מִשּׁוּם נִסְרַם: שֶׁן קָל סִימָן. נִסְרַם וְ
נְעוּמָאָה מִשּׁוּם הֵקוֹף וְפִיגוּל מִשּׁוּם כֶּהֱנִים: נִסְרַם וְנְעוּמָאָה אֵין וְנִסְרַם
הֵדֶם מִכְּסִילֵה לִידִי פִיגוּל וְפִיגוּל וְזִקְתָּ הֵדֶם קִרְבָּנָם בְּכִסּוֹף לוֹ: וְנִסְרַם
וְנְעוּמָאָה נֶאֱמַר בֵּין חִילּוֹ: שֶׁן הוֹסֵר לִיָּן עֲהוֹר בְּזִמָּן קִרְבִּי וְהִנֵּי נִפְשָׁן.
נִסְרַם וְפִיגוּל לֹא הוֹמְרוּ מִכְּלָן נְעוּמָאָה וְאִין הִלִּין מִרְכָּה עֲלֵיהֶן
נְעוּמָאָה וְאִעֲ"ב נְעוּמָאָה הֵקוֹף קֶאֱמִינֵה אִם: שִׁאֵן הִלִּין מִרְכָּה עֲלֵיהֶן (כ)
וְלֹא בִּתְרֵה חֵי לִזְמָן וְלֹא מִשְׁתַּבֵּחַ וְזִמָּן שִׁיטִּין פִּסְלוּן קִרְבִּי לְאִמְרִין
דְּרַכֵּר. ח'ל קֶרֶב דִּינְעוּרוֹ: וְלֹא אִתְּלָנוּ. דְּכִמְיָ בְּקֶרֶב נְעוּמָאָה:

בש"י

מסורת הש"ס

(א) ולעיל טו: תנחות כה.
(ב) שבוטות ו, (ג) ומעלה י:
ע"ש ת"כ צו פט"ו הי"ד.
(ד) ויב"כ"ר במנחות קט: ד"ה
במחלה ע"ש, (ה) פסחים פ:
(ו) לעיל חב.

הנהגות הב"ח

(א) יִשְׁמְעִי דְיֵהּ הֵיךְ הֵם יִלְכּוּ
מִנְּדִי מִיָּנִים וְיִכּוּ יִהְיֶה קִלְמָה.
נִיב עַל דְּיֵהּ כֹּל הַנִּחְסִים דָּךְ טו
עַבְדִּי נִחְסִי לְהִדְרָא בְּחִיפָא
לְחַד יִשְׁמַע בְּחִסּוֹ דְּיֵהּ אֵלֵּא
לְמַשְׁטֵי וְכִי: (ב) הִיא הֵיךְ נִחְסִי
דְּיֵהּ וְכִי כְּמוֹ לְחַד יִשְׁמַע, נִיב
וְכִי בְּחִיפָא דָּךְ עַבְדִּי לְהִדְרָא:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

יום נחמד, ילדיו דברים הנני
 (במנו קלויקוס אבי של רבי
 משולם) כספי הנכנסה בשעת
 משיטתי, ואני יצא אחת-שתי
 כתוב 2000 ש"ח בית "שפא"
 בנכסיהם הרים שאני חייבתי
 עליהם משום פיגול כל חלק מן
 היום. יצאתי ל"ששון נחמד
 כדבר שדרכו לראובל, פירשה אבר
 רבי "ששון" "חוס" מנחה קט פירו

ג. בסולן איזו הייב אלס איהם תשוב

בנין שני ידועות, ידועות מחללה
וקדושים לו. לזה כל הקדשים
יקדשו, וכל יקדו חמשה גמולו,
והחמשה גמולו זה:

[illegible][illegible]

Copyright © 2005 John Wiley & Sons, Ltd.

[illegible]

שמונה מקובצות וישיבה ביניהן
ועל ידו הולך ונעדרת
הוא לא יוכל להישאר
במקומו. הוא יצא
לדרכו, והוא יחזור
בשעה טובה.